27/10/18 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର, ଏବେ ତୁମର ଦୁଃଖର ଦିନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ସୁଖର ଦିନ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହୋଇଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭାଙ୍ଗି ନପଡିବାର ସହଜ ବିଧି କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ । ଏତେ ଗୁଡିଏ ପିଲାଙ୍କର ପିତା ହୋଇ ମଧ୍ୟ, ଯେବେକି କେହି ସୁପୁତ୍ର ତ କେହି କୁପୁତ୍ର, କେହି ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେହି ଅପସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବା କେବେହେଲେ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଭାଙ୍ଗି ପଡନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ କାହିଁକି ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଛ ? ତୁମକୁ ତ କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡିବାର ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ଧୀରଜ ଧର ମନୁଆ.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଧୀରଜ ଧର ମନୁଆ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କୁହାଯାଉନାହିଁ । ମନ ବୁଦ୍ଧି ତ ଆତ୍ମାରେ ଅଛି । ଏହି କଥା ଆତ୍ମାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ବୋଲି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ଅଧୈର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ଯଦି ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ, ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର । ବାବାଙ୍କର ମହାବାକ୍ୟ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବାସ୍ତବରେ ସାରା ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଧୀରେ ଧୀରେ ସାରା ଦୁନିଆ ଏହାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିଦାତା, ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ । ପିଲାମାନେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆମର ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ବା କଳିଯୁଗ ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଦିନ ଆସିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ରହିଛି, ତାହା ବି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଏହି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ଆମର ଏବେ ସୁଖର ଦିନ ଆସୁଛି, ଯଦି ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ତେବେ ପାଇବା । ଏଥିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବା କୃପା ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସହଜ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢାକୁ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର, ଯାହାକି କେବେ ବି ହଲଚଲ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି— ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇବାର ପରବାହ ଥିଲା, ସିଏ ମିଳିଗଲେ ତେବେ ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର । ତୁମକୁ ଏହି କଥାର ନିଶ୍ଚୟ ତ ରହିଛି— ସେହି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବାକୁ ଯାଉଛି । ତେବେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ସ୍ଥାୟୀ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଧୈର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଭାଙ୍ଗିପଡିବା କ'ଣ ଦରକାର । ଯଦିଓ ଘରେ ୧୦-୨୦ଟି ପିଲା ମଧ୍ୟ ଥାନ୍ତୁ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ଦେଖ ହଜାର ହଜାର, ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ପିଲା ଅଛନ୍ତି । କେହି କେହି ବିଶୃଙ୍ଖଳା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । କେହି ତ ସୁପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି କୁପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, କେହି ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଅପସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କେବେ ବିଚଳିତ ହେଉଛନ୍ତି କି ? ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାର ଅଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ହେଲା ହଠଯୋଗ-କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ, ତୁମର ହେଉଛି ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଭିତରେ ରହି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ମଧ୍ୟ । ଏବେ ତ ଆମର ସୁଖଧାମର ଗଛଲତା (ଚିହ୍ନ) ଦେଖାଗଲାଣି । ପରୋକ୍ଷ, ଅପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜାଣୁଛ, ଏଥିରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉ ବା ନ ହେଉ । ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ୱ-ରାଜଧାନୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖୁଛ ନା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଆମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲେ ଯାଇ ମାନିବୁ । ଏସବୁ ତ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବାର କଥା । ଏହି ଆଖିରେ ଚିତ୍ର ଦେଖୁଛ ନା । ଏହି ଆଖିରେ ପୁଣି ବି ଏହାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖିବ । ଏହା ତ ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଚିତ୍ର ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିଛି ତେଣୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କ'ଣ କରାଇବେ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶିବ ତ ପରମଧାମର ନିବାସୀ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇପାରିବ, ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦର୍ପଣରେ ଦେଖ ସେହିଭଳି ଦୈବୀଗୁଣ ମୋ ଭିତରେ କେତେ ପରିମାଣରେ ଆସିଲାଣି ? ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତ ତୁମକୁ ପଢିବାକୁ ହେବ କାରଣ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର ଯାହାକି ତାହା ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଇ.ସି.ଏସ୍

(ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଇ.ଏ.ଏସ୍) ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ନିଶା ରହିଥାଏ—ଆମେ ବଡ ବଡ ଅଫିସର ହେବୁ । ଏମିତି ତ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ କୋଟିପତି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପୁଣି ତୁମକୁ ପୁରୁଣା ଦେଇ ନୂଆ ନେବାର ବ୍ୟବସାୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ କଉଡି ଦେଉଛ, ତାହା ବଦଳରେ ବାବା ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ପାଠପଢା ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ କେବଳ ବ୍ୟବସାୟରେ ତ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ତା'ସହିତ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ ପାଠ ପଢିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ତ ପ୍ରଜା, ନୌକର, ଚାକର ମଧ୍ୟ ହେବେ । ଏବେ ବି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ନା— ଭାରତ ଆମ ଦେଶ କିନ୍ତୁ ରାଜା ଏବଂ ପ୍ରଜା ଭିତରେ ତ ବହୁତ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କର, ମାତା-ପିତାଙ୍କ ଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତେ ତ ରାଜଗଦି ଉପରେ ବସିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବି ରେସ୍ (ଦୌଡ) କରାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଯାହାଙ୍କର ଯେଉଁ ଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ତାହା ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣି ଯଦି କାହାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଥଣ୍ଡା ପଡିଯିବାର ଦେଖାଯାଉଛି ତେବେ ତାକୁ ତୀବ୍ର କରାଯାଉଛି । କହିବାକୁ ପଡୁଛି— ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ବହୁତ ଥଣ୍ଡା ଦେଖାଯାଉଛି । ତୁମର କାହା ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ ମମତ୍ୱ ରହିଛି । ତୁମକୁ ତ ଟ୍ରଷ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପୁଣି ବି ମୋହ କାହିଁକି ରଖିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ପଚାରୁଛନ୍ତି-- ବାବା ଘର ତିଆରି କରିବି । ହଁ, କାହିଁକି ନ କରିବ! ଆରାମରେ ରୁହ । ବାକି ଏହି ଦୁନିଆ ତ ଆଉ ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିବ, ଭଲେ ଆରାମ କର, ପିଲାମାନଙ୍କର ବାହାଘର କରାଅ । ବାବା କାହାଠାରୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସିଏ ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ତ ଏହି ଘର ସବୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜର ରହିବା ପାଇଁ ତ ଏହି (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର) ଶରୀରକୁ ନିମିତ୍ତ କରିଛି, ଜୀବାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଘର ଆବଶ୍ୟକ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଘର ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ଘରେ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ) ବସିଛନ୍ତି ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ-- ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ହେଉଛନ୍ତି ଶରୀରର ପିତା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ । ମମ୍ମା-ବାବା କହୁଛ ନା, ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିବା କୁହାଯାଉଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏତେ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟା ଅଟେ ନା । ଏହା ସବୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବଡ ଗହନ କଥା । ଗୀତା ଭାଗବତ ଆଦି ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢିଛ, ଏହି ବାବା (ବ୍ରହ୍ମା) ମଧ୍ୟ ପଢିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଯାହା କିଛି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ କଲ୍ୟାଣ ହିଁ ଥିବ । ଯଦି କିଛି କ୍ଷତି ହେଉଛି ତେବେ ବି ସେଥିରେ କଲ୍ୟାଣ ହିଁ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ଶିବବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ତାଙ୍କର ମତ ହିଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ଯଦି ତା' ଉପରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ରହିଲା ତେବେ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲି ନିଜ ମତରେ ଚାଲିଥାନ୍ତି, ଏହିଥିରେ ହିଁ ଧୋକା ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଶିବବାବା କ'ଣ କରିବେ! ତେବେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ରାଏ ନେବା ଦରକାର । ସୁପ୍ରୀମ (ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ) ପଣ୍ଡା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ବହୁତ ପିଲା ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଯୋଗରେ ରହୁନାହାଁନ୍ତି । ଯୋଗ ଅଥବା ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହିଁ ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଉଛି । ଯଦି ମନେ ପକାଉ ନାହିଁ ତେବେ ଜାଣିନିଅ ମୁଁ ଆରାମ କରୁଛି । ତୀର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଆରାମ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବି ଯଦି ଆରାମ କରିବ, ଯୋଗ ନ କରିବ ତେବେ ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ କି ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ବଢିପାରିବ ନାହିଁ । ଯୋଗ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆତ୍ମା ଥକିଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଯାତ୍ରାରେ ଅଛ । ରାତିରେ ତ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ରାତିରେ ନିଦର ଶୋଇବା ସମୟରେ ତୁମେ ଯୋଗର ଏବେ ଯାତ୍ରାରେ ଅଛ । ନା, ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ରାମ । ଯେତେବେଳେ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଯାତ୍ରାରେ ଅଛ । ନିଦ୍ରା ସମୟରେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାକି ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହୋଇନଥାଏ । ତେବେ ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଲେ ତ । ବାବା ତ ବହୁତ ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଓକିଲାତି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେବ ଯେତେବେଳେ କେହି ଓକିଲାତି ପାଠ ପଢୁଥିବ । ଯେଉଁମାନେ ଡାକ୍ତରୀ ବା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପାଠ ପଢନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ଡାକ୍ତର ବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ହୁଅନ୍ତି । ଯିଏ ଯେଉଁ ପାଠ ପଢନ୍ତି, ସେହିଭଳି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ କୋର୍ସ (ପାଠପଢା) । ଏଥିରେ ସଦାସର୍ବଦା ଚାଲୁଥାଅ, କାରଣ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ବୋଝ ବହୁତ ରହିଛି । ସେଗୁଡିକୁ ବିନାଶ କରିବାର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଉପାୟ— ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ନଚେତ୍ ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ମାଳା ତ ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି ନା । ନବରତ୍ନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏମାନେ କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ, ସେକଥା ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ରୁଦ୍ରଙ୍କର ମାଳା ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଯଦି ଭଲ ପାଠ ପଢନ୍ତି ତେବେ ରେଜିଷ୍ଟରରୁ ତାଙ୍କର ମା-ବାପାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଯାଏ । ଏଠାରେ ତ ପିତା ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ତେଣୁ ସିଏ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଜାଣୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ନିଜର ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ ପଢୁଛ । ତୁମର ଚାଲି-ଚଳଣର ରେଜିଷ୍ଟରକୁ ସିଏ ଜାଣନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ରେଜିଷ୍ଟରରୁ ଜାଣିପାରିବ— ମୋ ଭିତରେ କେତେ ଭଲ ଗୁଣ ଅଛି, ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ ନିଜ ସମାନ କରୁଛି ? ମୋ ଭିତରେ ଏତିକି ଶକ୍ତି ଅଛି ଯାହାକି କାହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ତାର ଦେହକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇ ପାରିବି ?

କୁହାଯାଏ ସାହସ ରଖିଲେ ଭଗବାନ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବାବା ତ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳର ସହଯୋଗ ଦେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ତୁମର ପବିତ୍ରତାର ସହଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଯେତେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗର ସହଯୋଗ ଦେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଖୁସି ହେବେ । ଏହା ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ନା ନିଜ ପାଇଁ ? ତୁମେମାନେ ଯେତେ ପାଠ ପଢ଼ିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ଯୋଗ କରିବ ସେତେ ସେତେ ମୋତେ ପବିତ୍ରତାର ସହଯୋଗ କରିବ । ମୁଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ପତିତ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତାହା ତ ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପାବନ ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ସୀତାକୁ ରାବଣର ଜେଲରୁ ବା ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିଲେ ତା'ପରେ ତ ସୁଖ ମିଳିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ଶାନ୍ତି ବହୁତ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ସୁଖ କମ ମିଳୁଛି । ତୁମକୁ ତ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳୁଛି । ଡ୍ରାମାର ଶେଷ ଆଡକୁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାର୍ଟ କରି ପୁଣି ଫେରି ଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ତ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି, ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଫେରିଗଲେ । ଆମର ତ ୮୪ ଜନ୍ମର କଥା । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ଜନ୍ମର କଥା । ତୁମେମାନେ ୮୪ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିଛ, ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା, ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ସେମାନେ କ'ଣ ରାଜା ହୋଇପାରିବେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ କି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ । ଏବେ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲିଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କଥା କୁହାଯାଉଛି । ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖ ଦେଉଛି, ଏତେ ସୁଖ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ଡ୍ରାମା ଅନାଦି କାଳରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ହୀରୋ-ହୀରୋଇନ୍ ପାର୍ଟ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କିସମ କିସମର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ-ମନ୍ଦ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିପରି ଦେବତା ହେଲେ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କେହି କେହି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି— କୃଷ୍ଣ ତ ସବୁଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ସବୁଆଡେ ଅଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝିଗଲଣି । ତୁମର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ । ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା ଦରକାର । ଖବରକାଗଜ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ତ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ରହିଛି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନେ ଯାତ୍ରା କରି କରି ଥକିଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବସି ପଡୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ମାୟାର ତୋଫାନକୁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ତ ମାୟା ନିଶ୍ଚିତ ଧରିବ ନା । ବଳବାନ ସହିତ ବଳବାନ ହୋଇ ଲଢେଇ କରିବ । ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ତେବେ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ଜ୍ଞାନରେ ଆସିଲୁ ସେବେଠାରୁ ବିଘ୍ନ ବହୁତ ଆସୁଛି, ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତ ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ— ଜ୍ଞାନରେ ଆସିବା କାରଣରୁ ହିଁ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । ଏହା ତ ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହେଉଛି, ଏହାକୁ ଭୟ କରିବାର ନାହିଁ । କେବେ ଶୁକ୍ରର ଦଶା, କେବେ ରାହୁର ଦଶା, କେବେ ଆଉ କେଉଁ ଦଶା ପଡିଯାଉଛି । ଚାଲୁ ଚାଲୁ ହତାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ରାହୁର ଦଶା ବହୁତ କଡା । ମାୟା ଯେତେବେଳେ ଖାଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଭଳି କଳା (ପତିତ) ଥିଲେ ପୁଣି ସେହିଭଳି କଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ଚାପୁଡା ମାରି ଏକଦମ୍ ମୁହଁ କଳା କରିଦେଉଛି । ମାୟାର ମଧ୍ୟ ବିଜୟ ହେବ ନା । ଯଦି କେବଳ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଜୟ ହେବ ତେବେ ତ ତୁରନ୍ତ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଓସ୍ତାତ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଲିମଦାତା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମାୟା ଚାପୁଡା ମାରୁଛି । ଏଭଳି ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମୀକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଭୁଲିଯାଉଛି, ଏହା ତ ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ନା! ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିବାରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କରିବାରେ ଆରାମ କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମର ଯୋଗ ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକି ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତରେ କେବେ ବି ସଂଶୟ ଆଣି ନିଜର ମନମତ ଚଳାଇବାର ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ବାବାଙ୍କର ରାୟ ନେଇ ସେଥିରେ କଲ୍ୟାଣ ମନେ କରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୁଅ ।

ଯେପରି ତୁମର ରଚନା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିସ୍ତାରକୁ ସାର ରୂପରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ

ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିନାଶର ସାଧନ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୋଇ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତୁମ ନିକଟରେ ସବୁଠାରୁ ମହାନ ଶକ୍ତି ରହିଛି--ତାହାହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି, ଶୁଭବୃତ୍ତିର ଶକ୍ତି, ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ଦୃଷ୍ଟି । ତେବେ ଏହିସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ବଂଶାବଳୀର ଆଶା ରୂପୀ ଦୀପକୁ ଜଳାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଏବଂ ମଧୁରତା ଅଛି ସେଠାରେ ସେବାରେ ସଫଳତା ଅଛି ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***